

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mariae Virginis Sacratiss. Miracvlorvm Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XXXIII. Vir nobilis, cui cacodaemon forma famuli capta, mala multa ingesserat; illis emergit precatione, O Intemerata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64305)

apertè, ut ab omnib. eius uerba exaudirentur, huiusmodi uocem crupit: Misericordiae mater, uerae laetitiae origo, Virgo ante partum, in partu, & post partum, quae pura, illibata, integra coelitem regem peperit; Dei sempiterni & immortalis filia, mater ac spōsa, me in fidem, & clientelam suam recepit. ego me illi seruum uoui, & addixi. Tunc pater, qui capitis periculum illo iudicio adiuerat, Virginem omnib. maximopere laudantib., uno omnium ore absolutus est. Is demum summa ueneratione tā pie adiutricis nomen ubiq. celebrans, multa eleganter, & ornatè contra Iudaeorum seueritatem, ac perfidiam scripsit. In filio autem unà cum aetate religio crescebat, ac pietas educebatur; qui quandiū uixit, id operam dedit, ut Deo, ac eius parenti fideliter, uerè, atq. ex animo inferuaret.

MIRAC. VIRG. XXXIII.

Vir nobilis, cui cacodaemon forma famuli capta, mala multa ingesserat; illis emergit precatione, O INTEMERATA.

ASfiduus erat vir nobilis, & integer in precatione illa recitanda; quae in Virginis, & Ioannis Euangelistae laudem instituta est; & quae hac aetate etiam ualde est usitata. Eius initium est. O INTEMERATA, & in aeternū benedicta. Praeterea illuc eius studia omnia redibant; ut quotidie insigne aliquod bonum faceret. At cacodaemon bonorum omniū pernicies, qui quia uitae praemio excidit, omneis in eandem calamitatem trahere conatur

Gg huic

huic subinuidens, infernis poenis damnati corpus adsumpsit; & famuli ornatum habitumq. gerens, unà cum pio uiro uiuens, & simul commorans, ministri uice fungebatur. Deceuerat. n. scelestus, cum primum oblata fuisset occasio, incautum eū perdere. Interea liberaliter seruire nitebatur; ut se frugi famulum probaret, faciliusq. eius fallacia celaretur. Ijs dolis, & cacodaemonica arte instructum ignorans herus; eū xenodochio, praefecit; quem suo sumptu extruendum curauerat, ut ijs, quae aegrotis, ac pauperib. usui essent, operam daret. In ea re tam praeclearè, ac fideliter se gerebat; & tam diligèter, quodcunq. factu opus erat, curabat; ut omnes, qui in xenodochio morabantur, ad se mirificè amandum perpulisset. Fortè piscib. in cibum pauperib. opus erat; & cum nulli in piscatorio foro reperirentur, pium herum domi scelestus cōueniens, ei auctor fuit, ut secum piscatum iret; ne pauperes ea, quib. illo die indigebant, deficerent. In heroni nihil fuit morae. Quinetiam uterq. leui phaselo uictus, uix in flumine retia explicuerāt; cum scelestus eum in profundum demergere, summa ope contēdit. Conatū uerò ad rem ipsam impius contulisset; ni candidissima funis, è coelo demissa, ita phaselum obfirmasset; ut nullam in partem impelli posset, nec euertere. Iterum pium uirum longè in remotas siluas uenandi studio abduxit, ad simulans quibusdam aegrotis ferina opus esse. Dum ergo ibi iacularentur, perfidus à feris sagittas auertens, eas maximo studio in herū collimabat. Ceterum aureae ac coelestis telae uelamentum ita se inter sagittas, & illum opponebat; ut omnes ictus repellerentur. Non multò post ad coenam in ipso

ipso xenodochio uocatur Episcopus. Is admiratus maximam famuli diligētiam, quinam esset, quaesuit. Vno ore omnes eius operam praedicare. Diuina uoluntate praesagii Episcopi animus, ac rescuit eam mentitam esse formam; & quā cacodaemon rē astu tractaret, quamq. dolosē in integrum uirum illuderet, ei palam factum est. Is, coram omnib. ei per CHRISTVM IESVM edixit, ut apertē diceret, quisnam esset; quid sibi illic esset rei; & cur ibi moraretur. Vbi se indicatum, nec fraudem amplius celari, aut dissimulari posse uidit; non potuit nō palam proferre, se tenebrarum principis socium, flagitiorumq. omnium consortem esse. Itaq. illuc se contulisse ait; ut sedulā dans operā curaret, uti ecclesiae sanctissimae sacris aegroti destituerentur; & ab illis animum abducerent. Ceterum cū irae, ac similtates inter pium illum uirū, & cacodaemones omneis essent; quod nunquā à Virginis culru ille retrahi potuisset; eius uitae infidias à se pluries collocatas fuisse, testatus est. Interim ualde se excruciare; quod ea, quae cupiebat, non successissent. Quicquid. n. fallaciae intentus conabatur, irritum statim fiebat. Ac primū, dum illum in flumine submergere statuisset, coelo demissam funem dicebat, qua nauicula fulta tutō retinebatur. Etsi deinde eundem sagittis transfigere nixus fuerat; fassus est tamen eorum ictus aurea quadam tela repulso fuisse. Quod uerō aegrotis, ad quorum perniciem impia consilia instruxerat, minimē obesse potuerit; id totum Virgini tribuebat; cuius nomini uir ille integram precationem quotidie offerebat. His dictis máximo clamore, ac gemitu illinc scelestus, qui famuli

gestum. praecipit ad tenebrosam domum actus est; ac denuò in eas latebras, è quib. eruperat, se cõiecit. Id omnium animos summa expleuit laetitia; qui unà coeli reginae immortalis gratias agere. Ceterum sci re cupiente Episcopo, quaenam esset illa precatio; quae ficti famuli impetum, ac furorem represserat, herus eã esse dixit, in qua christiani frequentissimi sunt, & quae incipit: O INTEMERATA, & in aeternum benedicta es, uenerabilis Virgo.

MIRAC. VIRG. XXXIIII.

Linguam clerico ab Haereticis exsectam Dei mater restituit.

AB Haereticis inhumanissimis, clerico lingua fuit exsecta; quia in exprimendis mira suauitate Virginis laudib. singulare eius studium extabat. Aduenerat ipsius Reginae festus dies. Eius ijsdem laudib. ornandae maximo incensus est desiderio. Sed quia lingua apertè enunciare, ac nullam uocem erumpere poterat; haec animo, & tacita mète secũ dicebat; ò Virgo, qui es fons pellucidulus, stella lucidissima, sol aureus, coeli ocellus, thronus gloriae, uitis suauè odorè exspirans, hasce meas laudes, quae cordi instructae sunt, & ex animo proueniunt, postquam fandi potestas sublata est; excipe. ei igitur repente è coelo mirabilis splendor oblatus est; & noua lingua allata est; ut non solùm animo meditari, sed etiam uoce significare posset Virginis egregias laudes: qui ad eã rē se postea totũ instituit, ac parauit.

MI-